

Aleksandra Maciarz

PSYCHOEMOCJONALNE I WYCHOWAWCZE PROBLEMY DZIECI PRZEWLEKLE CHORYCH

Poradnik

Aleksandra Maciarz

**Psychoemocjonalne i wychowawcze
problemy
dzieci przewlekle chorych**

Aleksandra Maciarz

Psychoemocjonalne i wychowawcze problemy dzieci przewlekle chorych

Oficyna Wydawnicza „IMPULS”
Kraków 2001

© Oficyna Wydawnicza „Impuls”

Redakcja:
Wojciech Śliwerski

Projekt okładki:
Adam Hanuszkiewicz

Korekta:

Zespół

h 2 162262

ISBN 83-7308-064-3

ISBN 83-86473-80-0

Oficyna Wydawnicza „Impuls”
Kraków, ul. Krowoderska 21/3, tel. (0-12) 422-41-80

Wydanie II, Kraków 2001

Skład i łamanie: „Plus”

Druk: Poligrafia Inspektoratu Towarzystwa Salezjańskiego

h 2 162262

Spis treści

Wstęp	7
1. Biopsychospołeczny model choroby	9
2. Koncepcje wpływu choroby na psychikę dziecka	15
3. Zagrożenia rozwoju dziecka tkwiące w chorobie	19
4. Zagrożenia rozwoju dziecka tkwiące w procesie leczenia	27
5. Wzbogacanie osobowości dziecka w przebiegu choroby	35
6. Chore dziecko w środowisku rodzinnym	39
7. Społeczne przystosowanie dzieci przewlekle chorych w środowisku szkoły	49
8. Chore dziecko w grupie rówieśniczej	59
Bibliografia	69

Wstęp

Choroba jest jednym z najbardziej niepożądanych zjawisk w życiu i rozwoju dziecka. Zaburza ona bowiem zdrowie dziecka będące podstawą jego rozwoju i osiąganą dojrzałości. Podobnie jak sieroctwo, choroba utrudnia dziecku zaspokojenie potrzeb psychicznych i naraża je na wiele sytuacji trudnych.

W książce tej starałam się ukazać różne oblicza choroby dziecka. W świetle poglądów i wyników badań wielu autorów oraz własnych badań i przemyśleń uczyniłam próbę pokazania choroby dziecka jako zjawiska przenikającego wszystkie sfery jego życia i rozwoju, a także obejmującego jego środowisko rodzinne i rówieśnicze.

Oceniając wpływ choroby na rozwój dziecka i kształtowanie się jego osobowości starałam się ukazać nie tylko zagrożenia, ale także szanse, jakie ona stwarza dziecku. Uznałam jednak, że szala zagrożeń jest znacznie cięższa niż szala szans. Nie zdołali przekonać mnie zwolennicy cierpienia jako źródła wartości. Moim bowiem pragnieniem jest, by dziecko nie musiało cierpieć, by mogło wzrastać w poczuciu bezpieczeństwa i radości.

Skoro choroba, jako nieuchronne zjawisko w życiu człowieka, dotyka także dzieci, powinniśmy zrobić wszystko, co jest w naszej mocy, by złagodzić zagrożenia, które ona niesie. Prawdą jest, że dziecko dla osiągnięcia dojrzałej osobowości potrzebuje nie tylko bez troski i radości, ale także wysiłku i trudu. Sytuacje trudne nie powinny jednak wykraczać poza próg emocjonalnej odporności dziecka i narażać je na długotrwałe cierpienie.

Przesłaniem treści tej książki jest także wskazanie na potrzebę **podmiotowego** traktowania dziecka w walce z chorobą. Dziecko świadomie uczestniczące w tej walce uodpornia się na jej zagrożenia, potrafi im zapobiegać i samorealizować się w tych sytuacjach, które nie zawierają tych zagrożeń.

Autorka